

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. editas

Luxemburgi, 1740

IV. Promulgatio Canonizationis B. Catharinæ a Bononia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74724)

† Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus
Cardinalis Albanus.
† Ego Nicolaus Tit. SS. Martyrum Diaconus Car-
dinalis de Judice.

†
†
†
†

P. Card. Prodatatus.
F. Card. Oliverius.

V I S A

De Curia I. Archiepiscopus Ancyræ.

L. Martinectus.

IV.

Promulgatur Canonizatio B. Catharinæ a Bono-
nia Clarissæ, jam antea a Clemente XI. San-
ctarum Virginum albo adscriptæ.

*Similes sunt huic Constitutiones præcedens, & se-
quens. Peracta fuit Canonizatio an. 1712. Maji
22. P. 12.*

Dat. 4. Junii
1724. An. I.

BENEDICTUS EPISCOPUS

*Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei
memoriam.*

Exordium.

Rationi congruit, & convenit æquitati, ut
quæ Romanus Pontifex in plenario conven-
tu Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium,
Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episco-
porum, unanimi eorum consilio communicato,
sanxit, & definivit, licet postea ob ejusdem Pon-
tificis obitum literæ Apostolicæ de his conscriptæ
non fuerint, suum tandem consequantur effectum.

Expositio fa-
cti, & vitæ B.
Catharinæ.

§. 1. Jampridem piæ mem. Antecessor noster
Clemens Papa XI. rem Apostolatu suo maxime
dignam reputans, Dei famulis olim Christiana-
rum virtutum perfectione excellentibus summos
honores in Catholica Ecclesia decernere, post
intellectam Sacræ Deo Virginis Beatæ Cathari-
næ a Bononia Ordinis Minorum Beati Francisci,
quæ Clarissæ appellantur, præclaram, & lauda-
bilem vitam insignium quoque miraculorum fe-
rie illustratam, quæ in Sanctis suis mirabilis
Deus, per ejusdem suæ Virginis merita operari
voluerat, justum, & summe decens existimavit,
Dei electam ancillam, ut vere Sanctam, in Mi-
litanti Ecclesia, secundum receptos Ecclesiæ Ro-
mænæ ritus auctoritate sibi divinitus tradita,
honorandam sancire, ejusque virtutes tanquam
eximias, & præcellentes, omnibus Christianis
imitandas proponere, ut ad summum Dei cultum
ipsius exemplo se componentes, in necessitati-
bus patronam, & deprecatricem apud Domi-
num habere mererentur.

Ejus ortus
1413.

§. 2. Anno Christi Domini 1413. 6. Idus Sep-
tembris, Bononiæ primaria Beati Petri, atque
Italiæ Civitate, unde huic Sacræ Virgini cogno-
men adhæsit, ex Patre Ferrariensi, & Matre
Bononiensi, non sine prodigiis, futuram ejus
Sanctitatem præmonstrantibus, Catharina orta
est. Ex Margaritæ Atestinæ aula, ubi triennium
vixerat, ætatis suæ anno 14. Ferrariæ in Mona-
sterium Corporis Christi sub Regula Ordinis Mi-
norum Beati Francisci, quæ Clarissæ appellan-
tur, Cælesti Sponso ancillatura, confugit, ubi
omnium rerum humanarum, ut uni Deo vaca-
ret, cogitatione deposita, ex humani generis
hoste, orationis, & divinæ gratiæ clypeo mu-
nita, Victrix semper evasit, immo ipsa, alias
latine docta artem de eo triumphandi Italiæ ex-
posuit, libro de septem spiritualibus armis inscrip-

Clarissarum
Monasteriū
ingreditur.

Librum
quemdam
conscriptit.

to, quod humilitatis Institutum ab se igni tradi-
tum, mox novo Dei monitu iterum literis con-
signavit. Tam coram vitæ innocentia se superis
reddidit, ut Deus, qui arcana Cælestia, ei non
semel patere voluit; eam pariter, sibi uni pro-
pria scientia futurorum, instruxerit, qua præ
ceteris patriæ suæ de hoste victorias, & Orienta-
lis Imperii, ob Græcorum impietatem, & Schis-
ma funestam cladem prænuñciavit.

§. 3. Piæ Virginis fama longe, lateque diffu-
sa, patriæque Oratoribus Coloniam Sororum
ejus sibi concedi flagitantibus; novum suæ Re-
gulæ Monasterium excitatura; Bononiam Nata-
tale solum, ire jubetur. Ad Ferrariensium tur-
bas, discessum ejusmodi ægre ferentium, vitan-
das, iter cum Oratoribus, sacrisque Beati Fran-
cisci alumnis, noctu dispositum est. Catharina
autem, uti erat viribus fracta; alienis brachiis,
instar cadaveris, extra Monasterium, eduçta,
mox ita convulsa, ut currum quo ad flumen
Rhenum perducta est, sola, & nullius opis in-
diga ascenderit. Bessaronem Basilicæ Duo-
decim Apostolorum S. R. E. Presbyterum Cardi-
nalem, Bononiæ pro Apostolica Sede Legatum,
& Philippum Civitatis Episcopum, pariterque
S. R. E. Tituli Sancti Laurentii in Lucina Presby-
terum Cardinalem Calandrinum nuncupatum;
nedum patrium Senatum, magnamque Civium
frequentiam, Catharina, & reliquæ ei comites
traditæ Sacræ Virgines obvios habuerunt. Ea-
rum Collegii postmodum absoluti, Dei jussu
præfecturam suscepit, socialque vere Sanctarum
Virginum Chorum suæ pietatis exemplo constituit.

§. 4. Jam per annos duodeviginti variis, &
multis ægritudinibus, vitæque incommodis Bono-
niensem Virgineam, nihil omittentem, quod
munus suum spectare videretur, Dominus exer-
cuerat quum eam, quibusvis cruciatibus alacri-
ter pro Deo tolerandis paratam, lethalis mor-
bus invasit. Tunc pro charitatis æstu, quo sum-
me flagrabat, nihil prius habuit, quam, ut So-
roribus suis quasi ultimum vale dictura, æternæ
salutis monita patefaceret, maximaque religio-
ne susceptis Ecclesiæ Sacramentis, se; quod
tamdiu anhelaerit, in divini Sponsi occursum
ituram disposuit, sed toto Virginum cœtu Deum
exorante, ne filias merore confectas tantæ Ma-
tris solatio viduaret, Catharina mentis excessum
passa e læculo incolumis surgit, consuetoque
præfecturæ muneri, ut antea obeundo sollicitam
operam navat, anno, quo supervixit, diu, no-
ctuque Christianis virtutibus toto pectore excol-
lendis, unisque cælestibus, ad quæ non sine
lacrymis adspirabat, meditandis intenta.

§. 5. Majoris hebdomadæ tempus advenerat,
quum de more ablatis Sororum pedibus, semel,
atque iterum vehementibus, & aptissimis ver-
bis eas ad amorem Crucis hortatur, resolutionis
suæ tempus instare vaticinata. Hoc tamen
a Sororibus non statim animadversum, Catha-
rina hilari vultu, vicinam mortem non indican-
te, sed vitæ suæ cursum se consummasse dicenti,
nuncius proximæ discessionis erupit. Mox acer-
bis doloribus correpta decubuit, quibus forti
animo toleratis, sumptisque miro pietatis studio
Sacramentis; atque oculis in Crucifixi imaginem
sæpe conversis, piissimos hymnos ab se compo-
sitos recitavit. Sorori vices suas post dormitio-
nem obituræ cæteras piæ Virgines intimo animi
sensu commendavit, deque Cælestibus, & Chri-
stianis rebus eas allocuta, post dulcem Sanctissi-
mi Nominis Jesu iteratam invocationem, spiri-
tum Deo reddidit 3. Idus Martias anno salu-
tis 1463. ætatis suæ quinquagesimo.

§. 6. Defuncta longe pulchrior, quam viva,
adulescentulam plane dormientem referre visa
est. Post ejus animam in Cælum receptam, &
corporeuli depositionem, multis illius patrocini-
o apud Deum se commendantibus, quum duo

Futurorum
scientia clara
extiit.

Bononiæ no-
vum Mona-
sterium exci-
tat, cui &
præfuit.

Multa adver-
sa valetudi-
nis incom-
moda diu
æquo animo
pertulit.

Supremum
diem vatici-
nata obiit
1463. virtuti-
bus omnibus
prædita.

Signa ejus
Sanctitatis
post obitum
cælitus edita.

A Clem. VIII. cultus publicus eidem Sanctæ Virgini una cum Indulgentiis concessus fuit, & a Clem. VIII. in Martyrologii tabulas relata.

de viginti dies effluxissent, incorruptum, & suam spirans odorem, sepulcro eruitur, septemque dierum spatio omnium undique confluxentium oculis exponitur, quod sedens instar viventis hætenus magno cum honore ibidem colitur.

§. 7. Felicis recordationis Antecessor noster Clemens PP. VII. annos septem, & sexaginta a Catharinæ decessu, sacri corporis incorruptionem, manu tractabilem, coram miratus Monasterii Sororibus facultatem indulgit, quotannis Catharinæ anniversarii obitus die recurrente sacras preces in ejus honorem ritu Ecclesiastico recitandi; tum diebus singulis inter horas canonicas ejusdem nomen commemorandi; Indulgentiam quoque iis concessit, qui penitentiam, & Eucharistiæ Sacramentis pie susceptis, sacram ædem, ubi Virgo Dei requiescit, annuo festo ejus inviserent. Postmodum ad sacras quoque Ferrarienses Virgines earumdem precum recitandarum facultas extensa est; tum Missa propria ad ejus honorem in Ecclesiis Sanctimonialium utriusque Civitatis, Sacerdotibus, qui eis essent a sacris Confessionibus, Apostolica largitate permiffa. Crescente Dei Ancillæ virtutum, & meritorum fama, inlytæ memoriæ Antecessor noster Clemens Papa VIII. nomen ejus in sacras tabulas Martyrologii Romani referendum curavit: Postea sedente alio Decessore nostro fel. me. Innocentio Papa X. ad alterius Decessoris Urbani Papæ VIII. Decretorum normam, de Catharina in Sanctarum Virginum Canonem referenda actum, deque omnium ejus virtutum perfectione in gradu summo plene constare, decretum est. Hoc felicis quoque memoriæ Innocentius Papa XI. Antecessor noster confirmavit, novaque miracula, quibus post permissam ab Apostolica Sede Ancillæ suæ venerationem, Deus sanctitatem ejus patefecerat, auctoritate sua pariter comprobavit.

A Clem. XI. prædicta Beata Catharina Sanctarum Virginum albo adscripta est una cum tribus aliis Beatiss.

§. 8. Hinc tandem factum, ut idem piæ me. Clemens Papa XI. universis, quæ ex S. R. E. disciplina, & ritu, Decessorumque nostrorum Pontificum Romanorum Constitutionibus Apostolicis, sacrisque Canonibus in Catharinæ eximiiis virtutibus, & miraculis examinandis, & comprobandis servanda erant, sancte servatis, magnæ solemnitatis diem Dominicam, Sanctissimæ Trinitati sacram XI. Kalendas Junias anni Dominicæ Incarnationis 1712. sui Pontificatus XII. futuram indixerit, qua Catharinam Sanctarum Virginum Canonem adscriberet, quod Reges, Principes, Virique insignes Ecclesiastici, & Seculares plurimis, & urgentissimis precibus ab Apostolica Sede antea flagitaverant. Clemens ergo indicta die in Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli Basilicam magno apparatu descendit, ubi in plenario S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum conventu repetitis pro Beata Catharina in Sanctarum Virginum Canonem referenda humillimis ad Deum precibus, Sanctique Spiritus gratia enixe invocata, ad honorem Sanctissimæ, & Individuæ Trinitatis, Fideique Catholicæ amplificationem, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, totius ejusdem Conventus consilio, unanimique consensu, beatæ memoriæ Catharinam a Bononia de cujus Sanctitate, virtutumque, ac prodigiorum magnitudine plene constiterat, una cum Confessore, & Pontifice Pio Papa V., cæterisque Confessoribus non Pontificibus, Andrea Avellino, & Felice a Cantalicio, Sanctam pronunciavit, inque Sanctarum Virginum non Martyrum Canonem referendam esse decrevit, eandemque a cunctis Christianis, tanquam vere Sanctam, colendam, honorandam, invocandamque definivit, in ejus honorem sacras ædes, & Altaria, in quibus incrementum Sacrificium Deo offeratur, construere, ac dicari posse, & quotannis VII. Idus Martias, qua ad Cælestem Patriam evolavit, ejus memoriam, ut Sanctæ Virginis pie coli sancivit. Postremo gratis Deo cum exultatione actis, quod

Sanctam Virginem cum cæteris confessoribus in conspectu omnium gentium honorificasset, tamque insigni gloria Ecclesiam suam decorari voluisset, in ejusdem Virgini, Sanctarumque Confessorum laudem, solemni oratione cantata in ara maxime supra confessionem Beati Petri Apostolorum Principis cum eorumdem Sanctarum commemoratione Missæ Sacrificium celebravit, singulique Catholicis, qui aderant, plenariam omnium peccatorum Indulgentiam, & remissionem largitus est.

§. 9. Ne vero de hujusmodi definitione, & sanctione Apostolica, cæterisque præmissis, propterea quod super illis ab eodem Clemente, aut ab ejus Successore fel. mem. Innocentio PP. XIII. Decessoribus nostris, literæ decretales conscriptæ non fuerint, unquam possit in posterum quomodolibet hæsitari: Nos, qui utriusque, disponente Domino, licet immeriti, in Cathedra Beati Petri successimus, volumus, & Apostolica auctoritate statuimus, ut Decretum, definitio, sanctio, adscriptio, relatio, concessio, cæteraque hæcenus recentia a jam dicta die XI. Kalendas Junias Anni 1712. suum consequantur effectum, ac si super illis ab eodem Clemente revera literæ decretales eadem die conscriptæ fuissent, ut superius enarratur.

§. 10. Volumus autem, ut præsentis literæ ad probandum Decretum, sanctionem, adscriptionem, relationem, statutum, concessionem, cæteraque præmissa, undequeque sufficiant, neque alterius cujuscumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur.

§. 11. Præterea, quia difficile foret, has nostras ad singula loca, ubi opus esset, adferri, volumus, ut earumdem exempla, etiam typis impressa, manu publici Notarii subscripta, sigilloque alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munita, eandem ubique fidem obtineant, quam hæc nostræ obtinerent, sicubi eas exhiberi, vel ostendi contingeret.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri decreti, definitionis, sanctionis, adscriptionis, relationis, statuti, concessionis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millefimo Septingentesimo vigesimoquarto, Prædie Nonas Junias, Pontificatus nostri Anno Primo.

† Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

† Ego Franciscus Episcopus Prænestinus Cardinalis Barberinus.

Causæ hujus Constitutionis.

Promulgatio Canonizationis B. Catharinæ.

Clausula.

† Ego Petrus Episcopus Sabinensis Card. Ottobonus S. R. E. Vicecancellarius.
 † Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.
 † Ego Joseph Tit. Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Sacripantes.
 † Ego Thomas Tit. S. Mariæ Transyberim Presbyter Cardinalis Rufus.
 † Ego Philippus Antonius Tit. S. Cæciliæ Presbyter Cardinalis Gualterius.
 † Ego Annibal Tit. S. Clementis Presbyter Cardinalis S. Clementis Albanus S. R. E. Camerarius.
 † Ego Ludovicus Tit. S. Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.
 † Ego Joannes Antonius Tit. Sancti Calixti Presbyter Card. de Via.
 † Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondarius.
 † Ego Petrus Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.
 † Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.
 † Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis Scottus.
 † Ego Nicolaus Tit. Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.
 † Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.
 † Ego Ludovicus Tit. S. Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.
 † Ego Joseph Tit. S. Sufannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.
 † Ego Joannes Baptista Tit. S. Stephani in Monte Celio Presbyter Cardinalis Salernus.
 † Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.
 † Ego Joannes Baptista Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.
 † Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.
 † Ego Prosper Tit. S. Chrysogoni Presbyter Cardinalis Marefiscus.
 † Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Dominica Presbyter Cardinalis Coscia.
 † Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.
 † Ego Joseph Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.

† Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.
 † Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.
 † Ego Curtius S. Eustachii Diaconus Cardinalis Origus.
 † Ego Fabius SS. Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis de Abbatibus Oliverius.
 † Ego Carolus Sanctæ Mariæ in Aquirio Diaconus Cardinalis de Marinis.
 † Ego Julius S. Adriani Diaconus Cardinalis Alberonus.
 † Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.
 † Ego Alexander S. Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.

P. Cardinalis Prodatarius.

F. Cardinalis Oliverius.

V I S A

De Curia I. Archiep. Ancyranus.

L. Martinettus.

Reg. in Sec. Brevium.

Promulgatur Canonizatio B. Felicis a Cantalicio Ordinis Capuccinorum, olim a Clem. XI. in Sanctorum numerum adscripti.

Constitutio præcedens est huic similis. Uri & alia ed. 1726. Dec. 10. P. 3. Peracta fuit Canonizatio an. 1712. Maji 22. P. 12.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

RAioni congruit, & convenit æquitati, ut quæ Romanus Pontifex in plenario Conventu Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum unanimi eorum consilio communicato, sanxit, & definivit, licet postea ob eisdem Pontificis obitum literæ Apostolicæ de his conscriptæ non fuerint, suum tandem consequantur effectum.

§. 1. Recondendæ memoriæ Antecessor Noster Clemens PP. XI. ut frugescentem Christianorum pietatem ad Domini cultum accenderet, Servorum Dei exempla, qui virtutum magnitudine olim claruerant in summo Romanæ Ecclesiæ candelabro lucentia pro sua pastorali sollicitudine exponere statuit, Beatique Felicis a Cantalicio Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci, qui Capuccini appellantur, gestis omni præconio memorandis, & signis, quæ Deus ob ejus merita ediderat, in examen vocatis de illo Sanctorum factis adscribendo providere cogitavit.

§. 2. Felix, ineunte Sæculo 16. circa annum Christi 1513. in finibus Reatinorum humili loco natus, ab ipsa adolescentia futuræ virtutis argumenta, in dies animum ejus ad summi Dei cultum excitantia, manifestavit. Literarum plane rudis, agrisque colendis deditus, ex sibi prælectis veterum Patrum gestis anterioris vitæ, qua illi

V.

Dat. 4 Junii
1724. Ad. 1.

Exordium.

Expositio facti, & Vitæ B. Felicis.

Ejus ortus 1513.